

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Jeg har ikke andre bemærkninger til lovforslaget, som det foreligger efter afstemningen ved andenbehandlingen, og jeg skal anbefale forslaget til endelig vedtagelse.

Glensgård (FP):

Hr. Ingomar Petersen sagde, at folketinget skulle opretholde klassificeringen på hovedvej A 10 ud fra den betragtning, at man ikke fik gennemført de 4 spor, og ud fra den betragtning, at Sønderborgvejen ikke blev indført i motorvejsprojektet.

Nu har vi, der har deltaget i udvalgsarbejdet, jo bemærket, hvordan det radikale venstre pludselig fik en genial idé, et indfald. Først ville man ikke støtte motorvejsprojektet i Hvidovre, hvis man ikke fik de 4 spor i Sønderjylland. Da man kunne se, at det kunne man ikke få gennemført, så sagde man: ja men hvis det er sådan, at I ikke accepterer de 4 spor, så stiller vi i hvert tilfælde forslag om, at staten skal opretholde udgifterne til hovedvej A 10. Det var en ren og gemen trussel fra det radikale venstres side, eller rettere sagt fra hr. Bilgrav-Nielsens side. Man sagde: hvis I ikke gør, som vi siger, så skal vi nok komme efter jer. Og så stillede man et ændringsforslag om, at staten i hvert tilfælde fortsat skulle afholde udgifterne på hovedvej A 10. Det skriver man også selv i sine bemærkninger til forslaget. Jeg tillader mig at citere fra tilrådsbetænkningen:

„Mindretallet mener, at det må påregnes, at hovedlandevejen fortsat vil have en betydelig gennemgående trafik, og ønsker derfor strækningen opretholdt som hovedlandevej, indtil motorvejen Rise Hjarup-Skovby er udbygget til 4 spor.“

Ikke ét eneste ord om, at det skal gælde, indtil Sønderborgvejen er ført ind i den kommende motorvej. Det var det, hr. Ingomar Petersen stod og brugte som argument her. I motiveringen for ændringsforslaget er betragtningen udelukkende: indtil de 4 spor er gennemført. Altså en grov trussel over for de mennesker, som mener, at de 2 spor er nok.

Jeg synes lige, det skal med, at hr. Ingomar Petersens bemærkninger om Sønderborgvejen ikke er motiveringen for at stille forslaget om opretholdelse af statsudgifter til hovedlandevejen.

(Kort bemærkning).

Ingomar Petersen (RV):

Jeg skal såmænd ikke kommentere hr. Glensgårds bemærkninger, men bare stilfærdigt gøre opmærksom på, at i betænkningen står der udtrykkeligt:

„Et mindretal (det radikale venstres, kristeligt folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer) ønsker vedrørende dette spørgsmål at fremhæve, at Sønderborgvejen bør tilsluttes motorvejen senest samtidig med færdiggørelsen af den i lovforslaget omhandlede motorvejsstrækning.“

Det er det, sagen også drejer sig om, og ikke mindst dette problem.

Ministeren siger, at han vil optage forhandlinger med de lokale myndigheder. Det er vi yderst tilfredse med, men det er ikke nok, for hvad ender disse forhandlinger med? Ender forhandlingerne med det, som et mindretal i betænkningen gik ind for, at Sønderborgvejens indføring sker senest samtidig med, at vi er kommet op til Skovby, så er jeg tilfreds med det. Jeg vil gerne have ministerens tilsagn om nu her i dag, at ministeren vil foranledige, at Sønderborgvejens tilslutning kommer samtidig med, at vi når op til Skovby. Det er en meget, meget væsentlig ting. Jeg er enig med ministeren i de generelle betragtninger om to sideløbende vejstrækninger, men en meget stor del af trafikken vil stadig væk køre på A 10, nemlig hele trafikken fra Sønderborgområdet, når man ikke får tilsluttet denne vej til motorvejsanlægget. Det er et yderligere argument for, at man bør stemme for det af det radikale venstre og andre partier stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget i 2 lovforslag
forkastedes med 109 stemmer mod 24; 20 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 95 stemmer mod 64.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.